

ZAKON
O SPREMEMBAH ZAKONA O DAVKU NA TONAŽO – skrajšan postopek

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o davku na tonažo (Uradni list RS, št. 61/07 z dne 10. 7. 2007), ki je bil, v letu 2009, spremenjen in dopolnjen z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na tonažo – ZDTon-A (Uradni list RS, št. 85/09 z dne 30. 10. 2009) je uvedel alternativno obliko določanja davčne osnove za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb. Slednje pomeni, da pravne osebe, ki poslujejo z ladjami v mednarodni plovbi, lahko izbirajo ali bodo plačale davek pavšalno po shemi državne pomoči davka na tonažo v odvisnosti od neto tonaže ladje in števila dni poslovanja te ladje ali pa bodo plačevale davek od dohodkov pravnih oseb, ki temelji na določanju davčno priznanih prihodkov in odhodkov ob upoštevanju pravil računovodenja.

Zakon o davku na tonažo (uradno prečiščeno besedilo – ZDTon-UPB1 (Uradni list RS, št. 97/09 z dne 30. 11. 2009)) predstavlja shemo državne pomoči, ki je bila Evropski komisiji priglašena v letu 2007. Evropska komisija je shemo davka na tonažo (Državna pomoč – št. N325/2007 – Slovenija in Državna pomoč N188/2010 – Slovenija) odobrila na podlagi Smernic Skupnosti o državnih pomočeh za pomorski promet (Community Guidelines on State Aid to Maritime Transport (2004/C13/03)), za obdobje desetih let, in sicer za obdobje od 1. januarja 2008 dalje.

Pomorsko gospodarstvo je zelo mobilna gospodarska panoga. V zelo kratkem času je sposobna ladje registrirati v državah zastav ugodnosti (Flag of Convenience) ter prenesti sedeže podjetij v te države. Na trgu dela je velika ponudba pomorščakov iz tretjih držav, ki omogoča ladjarjem zaposlitev cenene delovne sile in s tem nižje stroške poslovanja.

Cilji državne pomoči davka na tonažo, kot enega od instrumentov, s katerim želi Evropska unija spodbujati razvoj ladijskega gospodarstva in s tem evropskim ladjarjem omogočiti bolj konkurenčen položaj je:

- spodbujati varen, učinkovit in okolju prijazen pomorski promet,
- spodbujati ponovni vpis ladij v vpisnike držav članic,
- prispevati k povezovanju pomorskega gospodarstva v državah članicah in hkrati ohraniti splošno konkurenčnost ladjevja,
- ohraniti in razvijati pomorsko znanje in spodbujanje zaposlovanja evropskih pomorščakov.

Poleg omenjenih ciljev in cilja primerjalno urediti slovensko davčno zakonodajo z zakonodajo ostalih in sosednjih pomorskih držav članic EU/EGP ter s tem zadržati upravljanje ladij v Sloveniji, tako da podjetja ne bodo selila upravljanja v druge »ugodnejše« države, če ne bo ekonomskega interesa, je temeljni namen Zakona o davku na tonažo tudi z davčno politiko utrditi položaj Slovenije kot pomorske države, podpreti razvoj pomorskega gospodarstva, zagotoviti boljše pogoje za razvoj pomorstva in za njegov konkurenčen nastop na svetovnem trgu. To določata tudi Resolucija o pomorski usmeritvi Republike Slovenije in Resolucija o prometni politiki Republike Slovenije.

Pomorsko gospodarstvo je podvrženo velikim cikličnim nihanjem, obdobjem konjunktore sledijo

krizna obdobja. V času tranjanja sheme državne pomoči davka na tonažo so se razmere na trgu pomorskega prometa zaradi globalne gospodarske krize poslabševale, prišlo je do padca voznin in zasičenosti trga z ladjami, slednje pa je pomenilo, da so ladjarji likvidnost zagotavljali tudi z dezinvestiranjem.

Obstoječi sistem Zakona o davku na tonažo določa, da morajo zavezanci, ki so v sistemu davka na tonažo dohodke od prodaje ladij v primeru, ko jih ne reinvestira v roku petih let v nakup ene ali več ladij oziroma ladjarske družbe ali deleža ladjarske družbe, v celoti vključiti v davčno osnovo, ki jo ugotavlja po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

Slednje pomeni, da se v davčno osnovo določeno po zakonu, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb, vključi celoten dohodek nastal pri prodaji ladje, ne upoštevajo pa se navedene širše okoliščine, ki se nanašajo na značilnosti veljavnosti sheme davka na tonažo, upoštevaje tudi posebnosti gospodarske panoge in poslovnega stanja zavezancev.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji, ki se zasledujejo s predlogom zakona, so enaki ciljem, ki so se zasledovali pri uvedbi Zakona o davku na tonažo in so skladni s cilji, ki so določeni v Smernicah Skupnosti o državnih pomočeh za pomorski promet. Ti cilji so:

- primerjalno urediti slovensko davčno zakonodajo z zakonodajo ostalih pomorskih držav članic EU,
- vzpodbujanje vpisovanja ladij v ladijske vpisnike držav članic,
- povečati konkurenčnost slovenskih ladjarjev,
- vzpodbujanje zaposlovanja pomorščakov iz držav članic in širše ohranjanje delovnih mest (na ladjah in kopnem) ter pomorskega znanja (zagotoviti ohranjanje in nadgradnjo pomorskega znanja kakor tudi izboljšanje zanimanja za tovrstno izobraževanje),
- vzpodbujanje razvoja pomorskega gospodarstva.

2.2 Načela

Načelo predloga zakona je zagotoviti ukrepe, ki zasledujejo navedene cilje. Predlog zakona sledi temeljnemu načelom, na katerih temelji osnovni zakon, med katerimi so v tem predlogu zakona ključna: načelo enake davčne obravnave, načelo obdavčitve po gospodarski moči in načelo preglednosti.

2.3 Poglavitne rešitve

V prvem členu predloga Zakona o spremembah Zakona o davku na tonažo se predlaga rešitev, ki omogoča, da se dohodki od prodaje ladje, če pogoji reinvestiranja po shemi davka na tonažo niso izpolnjeni, vključijo v sistem ugotavljanja davčne osnove davka od dohodkov pravnih oseb, ne več v polnem znesku ampak samo delno. To je za pozitivno razliko med prodajno vrednostjo ladje in nabavno vrednostjo ladje, zmanjšano za do dneva prodaje obračunano amortizacijo, katere najnižja letna amortizacijska stopnja za namene tega izračuna znaša najmanj 4 % nabavne vrednosti. S tem se nadgrajuje obstoječo določbo (4. člen) Zakona o davku na tonažo, saj predlagana sprememba zavezancem omogoči upoštevanje okoliščin, ki so relevantne v sistemu davka na tonažo, vključno z značilnostmi panoge pomorskega prometa. Omenjena rešitev se uporablja za dohodke od prodaje ladij, ki bodo nastali po podaljšanju sheme. Ne uporablja pa se za ladje, ki so bile prodane pred dnem podaljšanja sheme davka na tonažo.

V nadaljevanju predlog zakona določa nekaj manjših popravkov, ki so posledica ugotovitev v zvezi z izvajanjem zakona. Tako se v drugem in tretjem členu predloga zakona predlaga dopolnitvi glede pogojev ladje (9. člen Zakona o davku na tonažo) in zahteve glede zastave ladje (10. člen Zakona o davku na tonažo), saj iz odločbe, s katero je Evropska komisija odobrila državno pomoč davka na tonažo, izhaja, da pogoji ladje in zahteve glede zastave ladje veljajo tudi za države članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP). Četrti člen predloga zakona pa predlaga popravek sklicevanja zaradi spremembe petega odstavka 14. člena Zakona o davku na tonažo, ki je postal četrti odstavek, slednje pa se ni ustrezno popravilo v prvem odstavku 15. člena Zakona o davku na tonažo.

Pri predlogu zakona je predlagatelj sodeloval z zainteresirano javnostjo in sledil predlogom, ki so bili podani s strani zainteresirane javnosti.

Predlog zakona sledi Smernicami Skupnosti o državnih pomočeh za pomorski promet.

Predlog zakona se bo obravnaval skupaj s predlogi sprememb davčne zakonodaje v letu 2017.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona, ne bo imel posledic na državni proračun ali druga javnofinancijska sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje predloga zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je usklajen s Smernicami Skupnosti o državnih pomočeh za pomorski promet.

Združeno kraljestvo (Vir: zbirka IBFD 2017)

Obstaja poseben ugoden režim za ladijski promet, pri čemer se davek od dobičkov, doseženih iz naslova poslovanja ladij in povezanih dejavnosti, ne izračuna kot davek od dohodkov pravnih oseb ampak pavšalno kot dobiček iz naslova davka na tonažo, ki se ga izračuna glede na neto tonažo ladij, ki jih upravlja določena družba. Obstajajo natančne razmejitvene določbe, ki iz davka na tonažo izključijo druge dejavnosti, ki jih opravlja družba.

Italija (Vir: zbirka IBFD 2017)

Po zgledu drugih evropskih držav je tudi Italija uvedla sistem davka na tonažo. Upravičeni zavezanci se morajo odločiti za sistem davka na tonažo v treh mesecih od začetka prvega davčnega leta (možnost je nepreklicna za 10 poslovnih let in se lahko podaljša).

V skladu s to ureditvijo se obdavčljivi dohodek določi z uporabo dnevnikoeficientov glede na tonažo. Kapitalski dobički in izgube na ladjah, za katere se uporablja davek na tonažo, so vključeni v sistem davka na tonažo. Če pa se prodaja nanaša na ladjo, ki je bila že v lasti davčnega zavezanca v davčnem letu pred prvo uporabo režima davka na tonažo, je znesek, ki je enak razliki med prejetim nadomestilom in zgodovinskim stroškom, zmanjšanim za amortizacijo obdavčen.

Irska (Vir: zbirka IBFD 2017)

Podjetja, ki se ukvarjajo s kvalificiranimi ladjarskimi dejavnostmi, se lahko odločijo, da bodo dobiček iz ladijskega prometa plačala v skladu s sistemom davka na tonažo. V skladu s tem sistemom se dobiček določi po predpisanem znesku na dan in obdavči po standardni stopnji davka od dohodkov pravnih oseb. Znesek davka se razlikuje glede na tonažo ladje ali ladij, ki jih upravlja družba.

Poljska (Vir: zbirka IBFD 2017)

Kvalificirani davčni zavezanci, to je družbe s sedežem na Poljskem ali v drugi državi EU/EGP, se lahko namesto plačevanja davka na dohodek v skladu s splošnimi pravili odločijo za plačilo davka na tonažo, če opravljajo mednarodne komercialne dejavnosti pomorskega prometa z uporabo plovil z več kot 100 bruto tonami.

Davčni zavezanci, ki uporabljajo sistem davka na tonažo, ga morajo praviloma uporabiti za obdobje 10 let.

Obdavčljiva osnova se izračuna tako, da se koeficient, ki se določi glede na neto tonažo plovila, pomnoži s številom delovnih dni plovila. Davek se obračuna na taki davčni osnovi po splošni stopnji.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Naloge v zvezi s plačevanjem in obračunavanjem davka na strani države ter posledično z nadzorom bo opravljala Finančna uprava Republike Slovenije. Predlog zakona ne bo imel povečanih administrativnih posledic v postopkih oziroma pri poslovanju davčnega organa.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Davčni zavezanci bodo učinke na davčno osnovo ugotavljali enako kot doslej, to je kot posebne postavke davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb. Predlog zakona torej ne bo imel povečanih administrativnih posledic za obveznosti davčnih zavezancev do davčnega organa.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona nima vpliva na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima vpliva za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje zavezancev o novostih v predlogu zakona. Za izvajanje predpisa ni treba sprejeti novih podzakonskih aktov.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

Četrty odstavek 4. člena zakona o davku na tonažo se spremeni tako, da se glasi:

«Če zavezanec ne izpolni pogoja iz 3. točke prvega odstavka tega člena, mora v davčnem obračunu za davčno obdobje, v katerem se izteče petletno obdobje, v davčno osnovo, ki jo ugotavlja po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, vključiti pozitivno razliko med prodajno vrednostjo ladje in nabavno vrednostjo ladje, zmanjšano za do dneva prodaje obračunano amortizacijo, katere najnižja letna amortizacijska stopnja za namene tega izračuna znaša najmanj 4 % nabavne vrednosti (v nadaljnjem besedilu: pozitivna razlika).«.

2. člen

Prva točka tretjega odstavka 9. člena se spremeni tako, da se glasi:

«pluje pod zastavo Republike Slovenije ali zastavo druge države članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU (v nadaljnjem besedilu: države članice) in«.

3. člen

V tretjem odstavku 10. člena se za besedo »EU« doda znak »/« in oznaka »EGP«.

4. člen

V prvem odstavku 15. člena se beseda »petega« nadomesti z besedo »četrtega«.

5. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Prvi člen tega zakona se začne uporabljati z dnem, ko začne veljati podaljšana shema državne pomoči, ki ga določi Evropska komisija pri odobritvi podaljšanja sheme državne pomoči.

(2) Pozitivna razlika iz prvega člena tega zakona, ki se vključuje v davčno osnovo v skladu s prvim členom tega zakona, se nanaša le na ladje, ki so bile/bodo prodane po datumu začetka uporabe tega zakona.

(3) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi informacijo o dnevu odobritve podaljšanja sheme državne pomoči iz prvega odstavka tega člena.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Člen določa, da se dohodki od prodaje ladje, če pogoji reinvestiranja po shemi davka na tonažo niso izpolnjeni, vključijo v sistem ugotavljanja davčne osnove davka od dohodkov pravnih oseb, ne več v polnem znesku ampak samo delno. Vključijo se tako, da se vključi pozitivna razlika med prodajno vrednostjo ladje in nabavno vrednostjo ladje, zmanjšano za do dneva prodaje obračunano amortizacijo, katere najnižja letna amortizacijska stopnja za namene tega izračuna znaša najmanj 4 % nabavne vrednosti. Omenjena rešitev se uporablja za dohodke od prodaje ladij, ki so bile oziroma bodo prodane po dnevu podaljšanja sheme. To pomeni, da se ne uporablja za ladje (dohodke od prodaje ladij), ki so bile prodane pred tem dnevom. Dohodki od prodaje slednjih ladij se v izračun davčne osnove davka od dohodkov pravnih oseb vključijo v celoti.

K 2. členu

Ta člen določa dopolnitev tretjega odstavka 9. člena Zakona o davku na tonažo glede pogojev ladje. Doda se, da se poleg držav članic EU za države članice štejejo tudi države članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), ki hkrati niso države članice EU.

K 3. členu

Ta člen določa dopolnitev tretjega odstavka 10. člena Zakona o davku na tonažo v zvezi z zahtevo glede zastave ladje. V člen se dodaja, da zahteve glede zastave poleg držav članic EU veljajo tudi za države članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP).

K 4. členu

Člen določa uskladitev sklicevanja prvega odstavka 15. člena Zakona o davku na tonažo v zvezi z moratorijem zavezanca. Gre za nomotehnični popravek, saj se je s spremembo ZDTon-A spremenilo številčenje odstavkov 14. člena Zakona o davku na tonažo, slednje pa se ni odrazilo v 15. členu Zakona o davku na tonažo.

K 5. členu

Člen določa veljavnost in uporabo zakona. Zakon o spremembah Zakona o davku na tonažo (ZDTon-B) začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, pri čemer pa se prvi člen ZDTon-B uporablja šele po dnevu, ki bo v odobritvi Evropske komisije določen kot dan začetka podaljšanja sheme državne pomoči. To pomeni, da se rešitev, določena v prvem členu, uporablja za dohodke od prodaje ladij, ki so nastali po začetku podaljšanja sheme. Ne uporablja pa se za ladje, ki so bile prodane pred tem dnem. Ti dohodki se v izračun davčne osnove davka od dohodkov pravnih oseb vključijo v celoti, to je kot je veljalo pred spremembami Zakona o davku na tonažo.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

4. člen

(dohodki iz poslovanja z ladjami v mednarodni plovbi)

(1) Dohodki iz poslovanja z ladjami v mednarodni plovbi po tem zakonu so:

1. dohodki iz dejavnosti pomorskega prometa v mednarodni plovbi,
2. dohodki od vleke ladij in pomoči (asistence) na morju zunaj pristanišč,
3. dohodki od prodaje ladij, vključenih v sistem davka na tonažo, če se v roku petih let od prodaje porabijo za nakup ene ali več ladij oziroma ladjarske družbe ali deleža ladjarske družbe,
4. dobiček oziroma dividende od ladjarskih družb.

(2) Dohodki iz prve točke prejšnjega odstavka so zlasti dohodki od:

1. pomorskega prevoza blaga in potnikov oziroma potnic (v nadaljnjem besedilu: potnikov),
2. oddaje v najem cele ladje ali dela ladje,
3. oddaje ladje v zakup povezani družbi,
4. stonjin za ladje in kontejnerje,
5. prevoza po kopnem pri nudenju storitev od vrat do vrat,
6. prodaje pogonskega goriva ob predaji ladje v najem,
7. čiščenja ladijskih skladišč,
8. prodaje drugega blaga in storitev, ki jih posadka porabi na ladji,
9. storitev tehničnega upravljanja in vodenja posadke ladij,
10. odškodnin, prejetih od zavarovalnic za poškodovane ali izgubljene ladje ter izgubo najemnin ali voznin,
11. prodaje kontejnerjev,
12. pozitivne tečajne razlike pri naštetih aktivnostih,
13. od pozicioniranj ladij in
14. drugih dejavnosti, ki so nujno potrebne za opravljanje pomorskega prevoza blaga in potnikov.

(3) Ladjarska družba iz četrte točke prvega odstavka pomeni gospodarsko družbo:

1. v kateri ima zavezanec najmanj 50% glasovalnih pravic,
2. izpolnjuje pogoje za pristop k sistemu davka na tonažo iz 8. člena tega zakona in
3. pri kateri dohodki iz prvega odstavka tega člena znašajo najmanj 99,75% vseh dohodkov te družbe.

(4) Če zavezanec ne izpolni pogoja iz 3. točke prvega odstavka tega člena, mora v davčnem obračunu za davčno obdobje, v katerem se izteče petletno obdobje, te dohodke vključiti v davčno osnovo, ki jo ugotavlja po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

9. člen

(pogoji glede ladje)

(1) Ladja iz 2. točke 8. člena tega zakona je vsaka ladja, ki je morsko plovilo, z bruto tonažo 100 ali več, če:

1. ima veljavna spričevala po Mednarodni konvenciji o tovornih črtah ali Mednarodni konvenciji o varstvu človeškega življenja na morju, ki jih je izdala država zastave, in
2. je namenjena prevozu potnikov ali blaga po morju, za vleko ali pomoč na morju.

(2) Ladja, namenjena prevozu potnikov ali blaga po morju je lahko vključena v sistem davka na tonažo, ne glede na zastavo, če ni v 10. členu tega zakona določeno drugače.

- (3) Ladja za vleko ali pomoč na morju je lahko vključena v sistem davka na tonažo, če:
1. pluje pod zastavo Republike Slovenije ali zastavo druge države članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) in
 2. najmanj polovico operativnega časa opravlja storitve izven območja pristanišča, pri čemer je operativni čas časovno obdobje v davčnem obdobju, ko je zavezanec posloval s to ladjo in je ladja dejansko opravljala vleko ali pomoč na morju.

(4) V sistem davka na tonažo ne morejo biti vključene ladje, ki ne plujejo v mednarodni plovbi, in ladje, ki se uporabljajo za:

- vojaške namene,
- ribiške namene,
- gostinske namene (plavajoči hoteli ali restavracije),
- igralniške namene (plavajoče igralnice),
- telekomunikacijske namene,
- raziskovalne namene,
- rekreativno-športne namene,
- za poglobljanje morskega dna ter
- ostale namene, ki se običajno opravljajo na kopnem.

10. člen (zahteva glede zastave ladje)

(1) Zavezanec za davek na tonažo mora v desetletnem obdobju povečati ali vsaj obdržati delež skupne tonaže ladij pod zastavo Republike Slovenije ali druge države članice, s katerimi je posloval na dan pristopa k sistemu davka na tonažo in jih je vključil v sistem davka na tonažo. Ta določba ne velja za zavezance, ki poslujejo z ladjami, katerih delež skupne tonaže ladij pod zastavo Republike Slovenije ali države članice znaša najmanj 60% skupne tonaže vseh ladij, s katerimi poslujejo in so vključene v sistem davka na tonažo.

(2) Pri računanju deleža iz prejšnjega odstavka se pri povezanih družbah upošteva vsota skupnih tonaž ladij iz prejšnjega odstavka vsake od povezanih družb, pri čemer se tonaža iste ladje v to vsoto šteje samo enkrat.

(3) Če zavezanec na dan pridobitve ladje ne izpolnjuje zahteve iz prvega odstavka tega člena, je ne more vključiti v sistem davka na tonažo, razen če ta pluje pod zastavo Republike Slovenije ali države članice EU. Ta določba ne velja za najem, zakup ali nakup ladje med povezanimi družbami, ki so vključene v sistem davka na tonažo.

(4) Če se delež skupne tonaže vseh ladij, ki so vključene v sistem davka na tonažo po tem zakonu in plujejo pod zastavo Republike Slovenije ali države članice, s katerimi poslujejo zavezanci, v zadnjem triletnem obdobju ni zmanjšal, lahko Vlada Republike Slovenije dovoli, da zavezanci vključijo nove ladje v sistem davka na tonažo, ne glede na zahteve iz prejšnjega odstavka.

(5) Prvo triletno obdobje iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem začetka uporabe tega zakona.

15. člen (moratorij za zavezanca)

(1) Zavezanec se lahko v primeru, da ostane brez vseh ladij, vključenih v sistem davka na tonažo, ali da vse ladje, vključene v sistem davka na tonažo, ne izpolnjujejo pogojev iz prvega, tretjega in četrtega odstavka 9. člena tega zakona, z obvestilom davčnemu organu iz petega odstavka 14. člena tega zakona odloči za moratorij.

(2) Moratorij začne veljati 15. dan od vložitve obvestila, razen če davčni organ v tem

roku izda odločbo, s katero ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji za moratorij. Pritožba zoper to odločbo ne zadrži izvršitve. Moratorij ne more biti daljši od šestih mesecev. Med moratorijem se za zavezanca ne uporabljajo III. do VII. poglavje tega zakona, desetletno obdobje pa teče naprej.

(3) Zavezanec mora v osmih dneh po prenehanju razlogov za moratorij o tem obvestiti davčni organ. Moratorij preneha z dnem vložitve obvestila davčnemu organu ali z dnem, ko davčni organ ugotovi, da so razlogi za moratorij prenehali.

(4) Če razlogi za nastop moratorija za zavezanca obstajajo tudi ob izteku moratorija, davčni organ odloči o izbrisu zavezanca iz sistema davka na tonažo in o morebitni obveznosti plačila razlike davka in obresti iz šestega odstavka 14. člena tega zakona. Zavezanec deset let od izbrisa ne more ponovno pristopiti k sistemu davka na tonažo.

